

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. liepos 23 d. Nr. 21RE2-331 (AG-242/16-2026)

Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Marinos Adomaitės, Lauros Bernikienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja) ir Ingos Drąsutavičienės,

2026 m. liepos 21 d. Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos akcinės bendrovės „X“ skundą atsakovei Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos dėl Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos Vakarų Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. balandžio 30 d. sprendimo Nr. 2D-1085 panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Komisijoje 2026 m. birželio 19 d. rezoliucija, atnaujinus skundo padavimo Komisijai terminą, priimtas nagrinėti pareiškėjos akcinės bendrovės (toliau – ir AB) „X“ skundas atsakovei Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir VTPSI), kuriuo reiškiami reikalavimai:

1) panaikinti VTPSI Vakarų Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento (toliau – ir Departamentas) 2026 m. balandžio 30 d. sprendimą Nr. 2D-1085 „Dėl neteisėtos statybos magistralinio dujotiekio apsaugos zonoje, žemės sklype, esančiame Telšiai, Ramunės sodų 2-oji g. 82“ (toliau – ir Sprendimas);

2) įpareigoti VTPSI per Komisijos nustatytą terminą priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Nurodo, kad pareiškėja 2025 m. spalio 14 d. raštu Nr. 7-1533-(3.1-145E) (toliau – ir Skundas) kreipėsi į VTPSI, kuriuo informavo, kad, pažeidžiant imperatyvius teisės aktų reikalavimus, greta magistralinio dujotiekio, jo apsaugos zonoje, žemės sklype, esančiame Telšiuose, (*duomenys neskelbtini*) g. (*duomenys neskelbtini*), kadastro Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – ir Sklypas), pastatytas pastatas – sodo namas, unikalus numeris (*duomenys neskelbtini*) (toliau – ir Sodo namas) ir kitas inžinerinis statinys – šulinys, unikalus numeris (*duomenys neskelbtini*) (toliau – ir Šulinys) ir prašė imtis veiksmų dėl neteisėtos statybos padarinių šalinimo. 2026 m. gegužės 4 d. gavo skundžiamą Sprendimą, kuriame nurodyta, kad VTPSI Departamentas imtis veiksmų Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymo (toliau – ir Priežiūros įstatymas) 11 ar 14 straipsniuose nustatyta tvarka neturi pagrindo. Pareiškėja nesutinka su Sprendimu.

Pažymi, jog VTPSI Sprendimą motyvavo, kad pagal surinktą medžiagą bei statybos laikotarpiu galiojusius teisės aktus, Sodo namo ir Šulinio statyba nelaikytina neteisėta statyba, o vadovaudamasi Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 2 dalies nuostatomis, atsakovė nurodė, kad nagrinėja skundus, susijusius su statybos procesu, o tokių statinių statybai nei projektas, nei statybą leidžiantis dokumentas buvo neprivalomi. Nesutinka su šiais atsakovės argumentais.

Mano, kad atsakovė neteisingai pritaikė Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 9 punktą, kuriame numatyta, kad skundai nenagrinėjami, jei skundas paduotas dėl pažeidimų vykdant statybą, kai statybos darbams nereikia nei rengti statinio projekto, nei gauti statybą leidžiančio dokumento, nei pranešti apie statybos pradžią. Atkreipia dėmesį, kad į nuostatos išimtį patenka atvejai, kai statinio statyba toje vietoje pagal teisės aktus negalima, jeigu įtariama, kad statant tokį statinį pažeistas viešasis interesas.

Argumentuoja, jog vadovaujantis ginčo statybų metu (2016–2017 metais) galiojusių reguliavimų, statinių statyba arčiau nei 25 metrai iki magistralinio dujotiekio buvo griežtai draudžiama ir todėl šiame Sklype negalima, o šių, potencialiai pavojingo įrenginio – magistralinio dujotiekio, saugos reikalavimų nesilaikymas neabejotinai pažeidžia viešąjį interesą.

Nurodo, jog Skunde ginčo objektu aiškiai nurodytas ne tik specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo aspektas, bet ir statybos metu galiojusiuose teisės aktuose įtvirtinto minimalaus leistino atstumo iki magistralinio dujotiekio reikalavimas. Pabrėžia, jog atsakovė, nagrinėdama Skundą vertino tik pirmąjį nurodytą pagrindą – specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymą, tačiau dėl antrojo savarankiško pagrindo – mažiausio leistino atstumo iki magistralinio dujotiekio nesilaikymo – visai nepasisakė, nors šis pažeidimas sudaro atskirą pagrindą spręsti dėl neteisėtos statybos konstatavimo ir jos padarinių šalinimo. Tai laikytina savarankišku pagrindu naikinti priimtą Sprendimą.

Remdamasi Statybos įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 15 punktu, 6 straipsnio 1 dalimi, galiojusiais statybos metu, nurodo, kad tais atvejais, kai statinio statybai nereikia statybą leidžiančio dokumento, iki statybos pradžios privaloma gauti kitų statinių savininkų ar valdytojų sutikimus, jeigu statyba vykdoma kitų statinių apsaugos zonose arba kitose teritorijose, kuriose teisės aktuose nustatyti norminiai atstumai ar kiti statybos ribojimai. Pareiškėjos vertinimu, aplinkybė, kad konkretaus statinio statybai nebuvo būtinas nei projektas, nei statybą leidžiantis dokumentas, nei tas faktas, kad Sklype nebuvo registruota apsaugos zona, nepaneigė pareigos laikytis nustatyto minimalaus atstumo iki magistralinio dujotiekio.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo 13 straipsnio 3 dalimi (2011 m. birželio 30 d. įstatymo Nr. XI-1564 redakcija), argumentuoja, kad nustatyti apsaugos zonų atstumai, apsaugos zonose galiojančios specialiosios žemės ir miško naudojimo sąlygos, apsaugos zonose ribojami darbai ir veiksmai, taip pat mažiausi leistini atstumai nuo vamzdinių ir kitų įrenginių iki statinių, žemės ir kitų objektų nustatomi Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintose gamtinių dujų vamzdinių ir kitų įrenginių apsaugos taisyklėse ir kituose teisės aktuose. Sprendžia, jog pats įstatymas aiškiai atskyrė apsaugos zonų teisinį režimą nuo mažiausių leistinų atstumų instituto ir nustatė, kad mažiausi leistini atstumai yra savarankiškas privalomas reikalavimas, taikomas statybai prie magistralinio dujotiekio.

Remdamasi Magistralinio dujotiekio įrengimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2014 m. sausio 28 d. įsakymu Nr. 1-1, (toliau – ir Dujotiekio įrengimo taisyklės) 3 lentelės nuostatomis, galiojusiomis iki 2017 m. liepos 1 d. (statybos darbų atlikimo metu), argumentuoja, kad mažiausias atstumas nuo magistralinio dujotiekio vamzdinio ašies iki gyvenamųjų ir negyvenamųjų pastatų pamatų visais atvejais turi būti ne mažesnis kaip 25 metrai. Vertina, kad pareiga laikytis mažiausio leistino atstumo iki magistralinio dujotiekio kilo tiesiogiai iš statybos metu galiojusio teisinio reguliavimo. Šis reikalavimas buvo imperatyvus ir taikytinas nepriklausomai nuo to, ar konkrečiam statiniui buvo reikalingas statinio projektas ar statybą leidžiantis dokumentas, bei, ar Sklype registruota apsaugos zona. Todėl vien tai, kad nagrinėjamu atveju Sodo namas galėjo būti priskiriamas nesudėtingam statiniui, savaime nereiškia, jog jo statyba galėjo būti vykdoma nepaisant specialiųjų saugos reikalavimų, taikomų magistralinio dujotiekio aplinkoje.

Akcentuoja, kad magistralinis dujotiekis laikomas potencialiai pavojingu įrenginiu, valstybinės svarbos energetikos objektu bei nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbią reikšmę turinčia infrastruktūra. Dėl to minimalūs atstumai iki tokių įrenginių nėra formalus ar vien techninio pobūdžio reikalavimas. Jie nustatyti siekiant apsaugoti žmonių gyvybę ir sveikatą, aplinką, turą, taip pat užtikrinti paties magistralinio dujotiekio saugų eksploatavimą ir techninę apsaugą. Statinio statyba arčiau negu teisės aktuose nustatytas minimalus atstumas savaime kelia klausimą dėl viešojo intereso

pažeidimo, nes tokio pobūdžio ribojimai yra susiję ne tik su konkretaus žemės sklypo savininko teisėmis, bet ir su visuomenės saugumu bei strateginės infrastruktūros apsauga.

Kadangi atsakovė nepasisakė dėl Skundo antrojo klausimo, pareiškėja sprendžia, jog Skundas nebuvo išnagrinėta išsamiai, o Sprendimas buvo priimtas neįvertinus visų reikšmingų aplinkybių ir visų pareiškėjos nurodytų savarankiškų argumentų. Mano, kad atsakovė nepagrįstai susiaurino jo nagrinėjimo ribas tik iki specialiųjų žemės naudojimo sąlygų registravimo Nekilnojamojo turto registre (toliau – ir NTR) klausimo ir nepasisakė dėl kito savarankiško bei esminio skundo pagrindo – mažiausio leistino atstumo iki magistralinio dujotiekio nesilaikymo. Toks Skundo išnagrinėjimas neatitinka Viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAI) 1 straipsnyje įtvirtintos asmens teisės į įstatymais pagrįstą ir objektyvų prašymų bei skundų nagrinėjimą, taip pat šio įstatymo 11 straipsnio nuostatų, reglamentuojančių prašymų ir skundų administraciniam sprendimui priimti nagrinėjimą, bei VAI 3 straipsnyje įtvirtintų objektyvumo, teisėtumo, nepiktnaudžiavimo valdžia ir gero administravimo principų, taip pat minėto įstatymo 12 straipsnio nuostatų. Sprendimą vertina kaip neatitinkantį VAI 10 straipsnio reikalavimų, todėl kaip nemotyvuotą, neteisėtą ir nepagrįstą prašo panaikinti.

Pareiškėja nesutinka su atsakovės nurodytu Sprendimo motyvu, kuriuo konstatuojama, kad Sklype statybų metu specialiosios žemės naudojimo sąlygos nebuvo registruotos, todėl netaikomos. Mano, jog atsakovės Sprendime nurodyta Žemės įstatymo 22 straipsnio 7 dalis negali būti aiškinama izoliuotai. Pagal statybų metu galiojusią Žemės įstatymo 22 straipsnio redakciją, specialiąsias žemės naudojimo sąlygas nustatė ne tik pats Žemės įstatymas, bet ir kiti įstatymai bei Vyriausybės nutarimai, o jų taikymo tvarką nustatė Vyriausybė. Be to, to paties straipsnio nuostatose buvo aiškiai įtvirtinta, kad rengiant teritorijų planavimo dokumentus, žemės valdos projektus, statybų ar kitokios veiklos projektus turi būti laikomasi nustatytų specialiųjų žemės naudojimo sąlygų. Tuo tarpu įrašymo į Nekilnojamojo turto kadastrą ir registrą klausimas toje pačioje normoje buvo reglamentuotas atskirai. Dėl to Žemės įstatymo 22 straipsnio 7 dalis, kuria rėmėsi atsakovė, negali būti aiškinama kaip nustatanti, kad iki įrašymo į registrą specialiosios žemės naudojimo sąlygos apskritai neegzistuoja ar nėra taikytinos. VTPSI išvada, grindžiama vien formaliu Žemės įstatymo 22 straipsnio 7 dalies taikymu, laikytina nepilna ir sistemiškai nepagrįsta.

Mano, kad Žemės įstatymo 22 straipsnio 7 dalis turi būti aiškinama sistemiškai – kartu su kitomis to paties straipsnio nuostatomis bei su specialiuoju teisiniu reguliavimu, galiojusių statybos metu, įskaitant Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymą, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. gegužės 12 d. nutarimą Nr. 343, Dujotiekio įrengimo taisykles. Vien aplinkybė, kad specialioji žemės naudojimo sąlyga į NTR buvo įrašyta vėliau, savaime nepaneigia statybos metu galiojusių imperatyvių reikalavimų ir neatleidžia nuo pareigos jų laikytis.

Pabrėžia, kad magistralinio dujotiekio buvimas ir su juo susiję teritoriniai ribojimai nebuvo nežinomi ar paslėpti. Kaip buvo nurodyta Skunde, magistralinio dujotiekio apsaugos zonų ir vietovės klasių teritorijų ribos buvo pažymėtos Telšių rajono savivaldybės bendrojo plano, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2010 m. rugsėjo 8 d. nutarimu Nr. 1299 „Dėl Telšių apskrities teritorijos bendrojo (generalinio) plano patvirtinimo“ (toliau – ir Bendrasis planas), sprendiniuose. Taip pat dujotiekis buvo pažymėtas Telšių apskrities Telšių rajono (*duomenys neskelbtini*) seniūnijos (*duomenys neskelbtini*) kadastro vietovės 2013 m. žemės reformos žemėtvarkos projekto plane, patvirtintame Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos Telšių skyriaus vedėjo 2013 m. spalio 10 d. įsakymu Nr. 37VĮ-7885 (toliau – ir Žemėtvarkos projekto planas). Vadinas, tiek teritorijų planavimo dokumentuose, tiek žemėtvarkos dokumentuose buvo viešai prieinami duomenys apie magistralinio dujotiekio buvimą ir su juo susijusius teritorinius ribojimus. Ši aplinkybė yra reikšminga ir tuo aspektu, kad pastato statybos metu galioję teisės aktai reikalavo iki statinio įregistravimo NTR patikslinti ir su Sklypu susijusius kadastro duomenis.

Pareiškėjos vertinimu, vien aplinkybė, kad specialioji žemės naudojimo sąlyga į NTR buvo įrašyta vėliau, savaime nepaneigia nei magistralinio dujotiekio bei jo apsaugos zonos išviešinimo fakto, nei tuo metu galiojusių specialiųjų teisės aktų reikalavimų privalomumo.

Mano, kad atsakovė neužtikrino įstatymais pagrįsto ir objektyvaus Skundo išnagrinėjimo, neįvertino visų reikšmingų faktinių ir teisinių aplinkybių, nesurinko administraciniam sprendimui priimti reikalingos informacijos ir nepriėmė visapusiškai motyvuoto administracinio sprendimo.

Atsakovė Valstybinė teritorijų planavimo ir statybos inspekcija prie Aplinkos ministerijos Komisijai pateikė atsiliepimą, kuriuo prašo pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Nurodo faktines aplinkybes, susijusias su Skundu, kurio pagrindu pradėjo patikrinimą, taip pat NTR duomenų bazės išrašo duomenis, jog Sodo namo statybos darbai pradėti 2016 metais, Šulinio statyba pradėta ir baigta 2005 metais; VTPSI pateiktu Statytojos paaiškinimu (VTPSI reg. Nr. 1D-6999), kuriuo nurodoma, kad 2016 m. rugpjūčio 17 d. įsigijo Sklypą ir pradėjo statybos darbus, o 2017 m. gegužės 17 d. pateikė prašymą ir įregistravo 94 procentų baigtumo Sodo namą, deklaracijos Nr. 2 pagrindu 2017 m. gegužės 17 d. įregistravo 2005 metais pastatytą 100 procentų baigtumo Šulinį; VTPSI 2026 m. balandžio 13 d. Faktinių duomenų patikrinimo vietoje akte Nr. FAK-443 užfiksuotus duomenis dėl 2026 m. balandžio 2 d. atlikto faktinių duomenų patikrinimo Sklype ir jame nustatytų aplinkybių dėl Sodo namo (ilgis apie 11,70 m, plotis apie 7,20 m (kita siena prie terasos apie 4,0 m), bendras užstatytas plotas įskaitant atvirą terasą yra apie 84,24 kv. m, terasos užimamo ploto apie 21,44 kv. m, pastatu užstatytas plotas apie 62,8 kv. m, pastato aukštis 3,93 m, atstumas tarp laikančiųjų konstrukcijų neviršija 6.0 metrų.

Taip pat nurodo, kad VTPSI specialistė, patikrinusi portale geoportal.lt ir Google Earth Pro duomenis, nustatė, kad 2016 m. gegužės mėn. skundžiami statiniai nefiksuoti, 2017 m. gegužės mėn. fiksacijoje matomas NTR Nr. *(duomenys neskelbtini)* registruotas 94 procentų baigtumo ir 2017 m. gegužės 17 d. kadastro duomenų byloje fiksuotas Sodo namas, esamos formos pastatas anksčiausiai matomas 2017 m. liepos mėn. orto foto.

Vadovaujasi statybos pradžios metu galiojusios redakcijos (2012 m. kovo 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d.) statybos techninio reglamento STR 1.01.07:2010 „Nesudėtingi statiniai“ (toliau – ir STR Nesudėtingi statiniai) 1 priedo 1 lentelės 4 eilutė ir paaiškina, kad Sklype pastatytas Sodo namas priskirtinas I grupės nesudėtingiesiems statiniams. Nurodo, kad pagal statybos pradžios metu galiojusios redakcijos (2016 m. balandžio 1 d. – 2016 m. gruodžio 31 d.) Statybos įstatymo 2 straipsnio 92 punktą, 20 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir statybos techninio reglamento STR 1.07.01:2010 „Statybą leidžiantys dokumentai“ (toliau – ir Reglamentas) 6 priedo 2 punktą, Sklypas nepatenka į Reglamente nurodytas teritorijas, todėl Sodo namo statybos metu nei supaprastintas statinio projektas nei statybą leidžiantis dokumentas nebuvo privalomi. Sklype registruotas 2005 metais pastatytas Šulinys, vadovaujantis statybos pradžios metu galiojusios redakcijos (2005 m. kovo 6 d. – 2005 m. liepos 30 d.) statybos techninio reglamento STR 1.01.07:2002 „Nesudėtingi statiniai (tarp jų laikini) statiniai 1 priedo 2 lentelės 9 eilutė ir Statybos įstatymo 23 straipsnio 1 dalies 1 punktu, priskirtinas I grupės nesudėtingiesiems inžineriniams statiniams, todėl Šulinio statybai leidimas vykdyti naują statybą nebuvo privalomas. Akcentuoja, kad NTR duomenų bazės išrašo duomenimis, Sklypui taikoma specialioji žemės naudojimo sąlyga (toliau – ir SŽNS) (magistralinių dujotiekių ir naftotiekių (produktotiekių) apsaugos zonos (III skyrius, penktas skirsnis), galioja tik nuo 2023 m. sausio 1 d., t. y. po Sodo namo ir Šulinio įregistravimo NTR datos (2017 m. gegužės 19 d.).

Remdamasi Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 2 dalimi, laiko nepagrįstu pareiškėjos Skundo argumentą, jog „Inspekcija nagrinėdama Skundą neteisingai pritaikė Priežiūros įstatymo 31 str. 1 d. 9 p.,“, nes vadovaudamasi minėta teisės akto nuostata ir nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis, VTPSI ginčo Sklype atliko patikrinimą, taip pat įvertino ginčui aktualius duomenis, įregistruotus NTR, bei aktualų teisinį reglamentavimą ir priėmė Skundžiamą sprendimą, todėl pareiškėjos argumentas, kad Sprendime nėra nuorodų į minimą teisės normą, nepagrįstas.

Dėl pareiškėjos skundo argumento, susijusio su Statybos įstatymo 2016–2017 metais (statybų metu) galiojusia 14 straipsnio 1 dalies 15 punkto redakcija, paaiškina, kad iš NTR duomenų bazės išrašo ir Sklypo savininkės statytojos paaiškinimo nustatyta, kad Sklypą statytoja įsigijo 2016 m. rugpjūčio mėn. (įrašas NTR galioja nuo 2016 m. rugpjūčio 23 d.). Sklype esantys statiniai NTR

įregistruoti 2017 m. gegužės 19 d., o pareiškėjos nurodoma Statybos įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 15 punkto redakcija įsigaliojo 2017 m. sausio 1 d., t. y. po statinių statybos pradžios, nagrinėjamu atveju nėra taikoma, nes ginčui aktualioje Statybos įstatymo (2016 m. balandžio 1 d. – 2016 m. gruodžio 31 d.) redakcijoje toks reglamentavimas nebuvo nustatytas.

Dėl pareiškėjos skundo argumento, kad Sprendime konstatuota, jog Sklype statybos pradžios metu SŽNS nebuvo registruotos, todėl netaikomos, jog pareiškėjos vertinimu VTPSI taikyta Žemės įstatymo 22 straipsnio 7 straipsnio dalis negali būti aiškinama izoliuotai nuo kitų to paties straipsnio nuostatų ir nuo statybos metu galiojusių specialiųjų teisės aktų, pažymi, jog NTR nustatyta, kad Sklypui nustatyta SŽNS galioja nuo 2023 m. sausio 1 d., t. y. po Sklype pastatytų statinių įregistravimo. Žemės įstatymo (redakcija 2016 m. birželio 3 d. – 2017 m. birželio 30 d.) 22 straipsnio 12 punkte buvo įtvirtinta, kad nustatytos specialiosios žemės naudojimo sąlygos konkrečiam žemės sklypui taikomos nuo jų įrašymo į NTR. Iš esmės analogiška nuostata įtvirtinta šiuo metu galiojančio Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo (toliau – ir SŽNSĮ) 10 straipsnio 1 dalyje. Atsižvelgiant į nustatytas faktines aplinkybes, susijusias su ginčui aktualios SŽNS įrašymu į NTR ir teisinį reglamentavimą, teigia, kad SŽNS režimas nebuvo taikomas Sklypui statinių statybos metu, todėl ginčo Sodo namo ir Šulinio statyba iki nustatant veiklos apribojimus Sklype negali būti laikoma neteisėta ir pažeidimų nebuvo nustatyta.

Atsakydama į skunde nurodytą argumentą, jog „pastato statybos metu galioję teisės aktai reikalavo iki statinio įregistravimo NTR patikslinti ir su žemės sklypu susijusius kadastro duomenis. Tai reiškia, kad, atlikus kadastrinius matavimus laiku ir tinkamai, jau teritorijų planavimo bei žemėtvarkos dokumentuose išviešinti duomenys apie magistralinį dujotiekį ir jo apsaugos zoną turėjo būti identifikuoti, įvertinti ir atitinkamai atspindėti žemės sklypo kadastro bei registro duomenyse. Jei ši procedūra būtų buvusi atlikta teisės aktų nustatyta tvarka, magistralinio dujotiekio apsaugos zona būtų buvusi ne tik išviešinta teritorijų planavimo dokumentuose, bet ir tinkamai perkelta į Nekilnojamojo turto kadastro ir registro duomenis. Tokiu atveju statinio registravimo procesas nebūtų galėjęs vykti ignoruojant šį ribojimą ir neįtraukiant pareiškėjos į su jos teisėmis ir teisėtais interesais susijusio klausimo vertinimą“, paaiškina, jog vadovaujantis Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 2 dalimi, VTPSI, atlikdama tyrimą, neturėjo pagrindo vertinti, ar atlikti Sklypo kadastriniai matavimai ir ar pagrįstai duomenys apie magistralinio dujotiekio apsaugos zoną neįregistruoti NTR. Vadovaujantis Nekilnojamojo turto kadastro įstatymo 3 straipsnio 4 dalimi, NTR duomenų bazės išrašo duomenimis, kad SŽNS Sklypui galioja nuo 2023 m. sausio 1 d., VTPSI neturėjo pagrindo vertinti, kad šie duomenys yra neteisingi ar neišsamūs ir turėjo būti nustatyti anksčiau. Įvertinusi ginčui aktualias faktines aplinkybes ir teisinį reglamentavimą, nustatė, kad ginčo statinių statybos metu Sklype negaliojo apribojimai statybai, susiję su magistralinio dujotiekio apsaugos zona, todėl ginčo Sodo namo ir Šulinio statyba nelaikytina neteisėta ir VTPSI neturi pagrindo imtis veiksmų, nustatytų Priežiūros įstatymo 11 ir 14 straipsniuose.

Vadovaudamasi Administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ABTĮ) 91 straipsnio 1 dalies nuostatomis, nurodo, kad nagrinėdama Skundą veikė laikydamasi teisės aktų ir nustatytų procedūrų, o ta aplinkybė, kad priimtas sprendimas, nėra toks, kokio tikėjosi arba toks, kuris tenkintų pareiškėją, nedaro Sprendimo neteisėtu ir neįrodo jo neteisėtumo pagrindų. Skundžiamas Sprendimas yra teisėtas ir motyvuotas, priimtas nepažeidžiant teisės aktų reikalavimų, jame nurodytas ir įvertintos nustatytos reikšmingos aplinkybės, argumentai ir teisinis pagrindas, todėl skundžiamo Sprendimo naikinti nėra pagrindo. Pažymi, kad VTPSI nagrinėdama Skundą, laikėsi Priežiūros įstatymu, VAĮ ir kitų teisės aktų nustatytos tvarkos bei reglamentavimo ir priėmė nustatytomis aplinkybėmis ir teisės normomis pagrįstą Sprendimą veikdama VTPSI nustatytos kompetencijos ribose.

Bylos šalys tinkamai informuotos apie posėdžio vietą ir laiką. Pareiškėja prašė skundą nagrinėti rašytinio proceso tvarka, atsakovė sutiko su bylos nagrinėjimu rašytinio proceso tvarka.

Skundas tenkintinas.

Byloje kilo ginčas dėl Inspekcijos Departamento 2026 m. balandžio 30 d. sprendimo Nr. 2D-1085 „Dėl neteisėtos statybos magistralinio dujotiekio apsaugos zonoje, žemės sklype, esančiame

Telšiai, (*duomenys neskelbtini*) g. (*duomenys neskelbtini*)“ teisėtumo bei įpareigojimo atlikti veiksmus pagrįstumo.

Valstybės įmonės Registrų centro išrašas patvirtina, jog adresu Telšiai, (*duomenys neskelbtini*) g. (*duomenys neskelbtini*), įregistruotas (*duomenys neskelbtini*) ha žemės sklypas, pagrindinė naudojimo paskirtis – žemės ūkio, naudojimo būdas – mėgėjų sodų žemės sklypai ir sodininkų bendrijų bendrojo naudojimo žemės sklypai, pastatas – sodo namas, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), kiti inžineriniai statiniai – šulinys, unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), įregistravimo pagrindas – 2017 m. gegužės 17 d. deklaracija apie statybos užbaigimą, nuosavybės teise priklausantys statytojai. Sklypas suformuotas atliekant preliminarinius matavimus. Pagal NTR išrašo 9.1 punktą, žemės sklypui taikytinos SŽNS – magistralinių dujotiekių ir naftotiekių (produktotiekių) apsaugos zonos, plotas – 792 kv. m, įrašas galioja nuo 2023 m. sausio 5 d.

NTR duomenų bazės išrašas taip pat patvirtina faktinę aplinkybę, jog adresu Telšių r. sav., (*duomenys neskelbtini*) sen., (*duomenys neskelbtini*) k., registruotas nekilnojamasis daiktas – dujų tinklai – Magistralinio dujotiekio vamzdynas (Atšaka į (*duomenys neskelbtini*) DSS), unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), nuosavybės teise priklausantis pareiškėjai AB „X“, 2023 m. lapkričio 23 d. statybos užbaigimo akto pagrindu, įrašas galioja nuo 2024 m. vasario 5 d. Inžinerinių tinklų statyba užbaigta 1977 m., rekonstrukcija įregistruota 2023 m. lapkričio 23 d. statybos užbaigimo akto pagrindu.

Pagal bylos medžiagą, pareiškėja 2025 m. spalio 14 d. Skundu kreipėsi į VTPSI, nurodydama apie pažeidžiant imperatyvius teisės aktų reikalavimus pastatytą pastatą greta nutiesto magistralinio dujotiekio, jo apsaugos zonoje, Sklype. Magistralinio dujotiekio apsaugos zonos ribose pastatyti statiniai: Sodo namas ir Šulinys (registracija 2017 m. gegužės 19 d., statybos metai 2005). Nurodyta, jog pareiškėja 2024 m. lapkričio 22 d. raštu Nr. 7-214-1596 informavo Sklypo savininkę apie nustatytus įvykdytus pažeidimus. 2024 m. gruodžio 31 d. Sklypo savininkė raštu paaiškino, kad duomenys apie žemės Sklypui taikomą specialiąją žemės naudojimo sąlygą – magistralinių dujotiekių apsaugos zonas, buvo netinkamai išviešinti, nes NTR duomenų bazėje tokių duomenų nebuvo, taip pat apie specialiąją žemės naudojimo sąlygą nebuvo pranešta teikiant deklaraciją apie statybos užbaigimą Nr. 02, kurios pagrindu įregistruoti aukščiau minėti statiniai. Skunde pažymėjo, kad 2025 m. kovo 26 d. pareiškėja raštu Nr. 7-460-(3.1-145 E) nurodė, jog be teisės aktuose nustatytų reikalavimų, analogiški reikalavimai dėl statinių statybos buvo įtvirtinti ir pastato statybos metu galiojusiuose teritorijų planavimo dokumentuose. Sklypo savininkė savarankiškai nesiima veiksmų dėl nustatytų pažeidimų pašalinimo. Skunde nurodyti teisės aktai, kurių pagrindu 2016-2017 m. buvo nustatyti ribojimai dėl statinių statybos ir privalomumas gauti pareiškėjos pritarimą. Prašė imtis veiksmų dėl neteisėtos statybos padarinių pašalinimo.

Atsakovė Skundo pagrindu pradėjo patikrinimą.

Statytoja VTPSI 2026 m. balandžio 2 d. pateikė paaiškinimą (reg. Nr. 1D-6999), kuriame nurodė, kad 2016 m. rugpjūčio 17 d. įsigijo Sklypą. 2017 metais įsigijo kilnojamąjį namelį (karavaną) ir pradėjo jį įrenginėti. 2017 m. gegužės 17 d. pateikė prašymą ir įregistravo 94 % baigtumo Sodo namą ir deklaracijos pagrindu 2017 m. gegužės 17 d. įregistravo 2005 m. pastatytą 100% baigtumo Šulinį. Nurodė, kad po statinių teisinės registracijos tęsė statybos darbus: pabaigė įrengti terasą, stogą bei namelio apdailą. Sodo namo statybos darbai baigti 2017 m. pabaigoje. Statybos darbai atlikti ūkio būdu.

VTPSI 2026 m. balandžio 2 d. atliko faktinių duomenų patikrinimą vietoje adresu (*duomenys neskelbtini*) g. (*duomenys neskelbtini*), Telšiai, ir 2026 m. balandžio 13 d. surašė Faktinių duomenų patikrinimo vietoje aktą Nr. FAK-443 (toliau - ir Aktas). Patikrinime vietoje dalyvavo statytoja. Akte užfiksuoti nustatyti faktiniai duomenys, jog Sklype pastatytas Sodo namas, kurio ilgis apie (*duomenys neskelbtini*) m, plotis apie (*duomenys neskelbtini*) m (kita siena prie terasos apie (*duomenys neskelbtini*) m), visas užstatytas plotas įskaitant atvirą terasą yra apie (*duomenys neskelbtini*) kv. m, terasos užimamas plotas apie (*duomenys neskelbtini*) kv. m, pastatu užstatytas plotas apie (*duomenys neskelbtini*) kv. m, pastato aukštis (*duomenys neskelbtini*) m, atstumas tarp laikančiųjų konstrukcijų neviršija (*duomenys neskelbtini*) m. Nurodyta, kad patikrinus duomenis portale geoportal.lt ir Google Earth Pro nustatyta, kad 2016 m. gegužės mėn. skundžiamieji statiniai nefiksuoti, 2017 m. gegužės mėn.

fiksacijoje matomas NTR Nr. *(duomenys neskelbtini)* registruotas 94% baigtumo ir 2017 m. gegužės 17 d. kadastro duomenų byloje fiksuotas Sodo namas. Esamos formos pastatas anksčiausiai matomas 2017 m. liepos mėn. orto foto. Pateiktas teisinis vertinimas ir konstatuota, kad Sklype pastatytas Sodo namas priskirtinas I grupės nesudėtingiesiems statiniams. Nustatyta, kad Sodo namo statybos metu nei supaprastintas statinio projektas nei statybą leidžiantis dokumentas nebuvo privalomi, Šulinio statybai leidimas vykdyti naują statybą nebuvo privalomas. Akte nurodyta, jog patikrinus NTR duomenų bazės išrašą taip pat nustatyta, kad įrašas, jog Sklypui taikoma SZNS galioja tik nuo 2023 m. sausio 1 d., t. y. po Sodo namo ir Šulinio įregistravimo NTR.

Išnagrinėjusi Skundą, VTPSI priėmė 2026 m. balandžio 30 d. raštą, reg. Nr. 2D-10850 „Dėl neteisėtos statybos magistralinio dujotiekio apsaugos zonoje, žemės sklype, esančiame Telšiai, *(duomenys neskelbtini)* g. *(duomenys neskelbtini)*“ (minėta, toliau – ir Sprendimas).

Atsakovė, išnagrinėjusi Skundą, įvertinusi teisinį reguliavimą ir faktines aplinkybes, sprendė, jog Sodo namo ir Šulinio statyba nelaikytina neteisėta statyba. Kadangi ginčo statinių statybai nei projektas, nei statybą leidžiantis dokumentas nebuvo privalomi, todėl darė išvadą, jog neturi teisinio pagrindo imtis veiksmų, numatytų Priežiūros įstatymo 11 ir 14 straipsniuose.

Nesutikdama su pateiktu Sprendimu, pareiškėja skundu kreipėsi į Komisiją.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (minėta, toliau – ir VAI), Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymas (minėta, toliau – ir Priežiūros įstatymas), Lietuvos Respublikos statybos įstatymas (toliau – ir Statybos įstatymas), Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“ (toliau – ir Taisyklės), Statybos techninis reglamentas STR 1.01.07:2010 „Nesudėtingi statiniai“ (minėta, toliau – ir STR Nesudėtingi statiniai), patvirtintas Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. rugsėjo 27 d. įsakymu Nr. D1-812, Statybos techninis reglamentas STR 1.07.01:2010 „Statybą leidžiantys dokumentai“ (minėta, toliau – ir Reglamentas), patvirtintas Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2010 m. rugsėjo 27 d. įsakymu Nr. D1-826 (neteko galios nuo 2017-01-01), ir kiti teisės aktai.

Atsakovė pagal vykdomų funkcijų apimtį bei paskirtį, veiklos pobūdį, turimus įgaliojimus priskirtina viešojo administravimo subjektams, kurių veiklai taikytinos VAI normos, kurios, be kita ko, garantuoja teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą, nustato viešojo administravimo principus, tarp jų ir išsamumo principą, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį (VAI 1 straipsnio 1 dalis, 3 straipsnio 5 punktas). Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai įpareigoti nagrinėti pagal Taisykles, numatančias pareigą į prašymą ar skundą atsakyti atsižvelgiant į jo turinį (VAI 11 straipsnio 1 dalis, Taisyklių 45 punktas). Tai reiškia, kad skundo ar prašymo turiniu pareiškėjas (-ai) nustato nagrinėjimo ribas, ir šių ribų institucija, nagrinėjanti skundą ar prašymą, privalo laikytis.

Priežiūros įstatymo 6 skirsnis reguliuoja prašymų ir skundų nagrinėjimą Inspekcijoje. Priežiūros įstatymo 30 straipsnio 4 dalyje nustatyta, jog skundai, kiek to nereglamentuoja šis ar kiti specialieji įstatymai, nagrinėjami VAI nustatyta tvarka. VAI 11 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles.

Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėja Skundu kreipėsi į atsakovę, prašydama imtis veiksmų dėl neteisėtos statybos padarinių pašalinimo, nes ginčo statiniai buvo pastatyti magistralinio dujotiekio apsaugos zonoje, toks pareiškėjos kreipimasis į atsakovę laikytinas skundu. Atsakovė, išnagrinėjusi Skundą, turėjo priimti sprendimą imtis prašomų veiksmų arba nurodyti priežastis, kodėl prašomi atlikti veiksmai negali būti atliekami. Sprendimo turinys patvirtina, kad atsakovė sprendė, jog neturi teisinio pagrindo imtis Priežiūros įstatymo 11 ir 14 straipsnyje nurodytų veiksmų (statybos patikrinimas ir savavališkos statybos padarinių šalinimas). Todėl byloje sprendžiamas, ar tokia išvada yra teisėta, pagrįsta ir motyvuota. Šiame kontekste pažymėtina, kad atsakovė nesivadovavo pareiškėjos

skunde nurodyta Priežiūros įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 9 punktu, reglamentuojančiu skundo nenagrinėjimą, todėl dėl šių nuostatų nebus pasisakoma.

Statybos įstatymo 31 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad statybos valstybinė priežiūra atliekama Priežiūros įstatymo nustatyta tvarka. Priežiūros įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad statybos valstybinę priežiūrą atlieka Inspekcija. Šio straipsnio 2 dalyje, be kita ko, numatyta, kad statybos valstybinė priežiūra apima statybą leidžiančių dokumentų teisėtumo tikrinimą (2 punktas); statybos dalyvių veiksmų atitikties statybą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimams tikrinimą (3 punktas); statybos vykdymo teisėtumo tikrinimą (4 punktas); asmenų prašymų, skundų dėl statybos proceso nagrinėjimą (9 punktas) ir kt. Statybos įstatymo 2 straipsnio 85 dalyje statyba apibrėžta kaip veikla, kurios tikslas – pastatyti (sumontuoti, nutiesti) naują, rekonstruoti, suremontuoti ar nugriauti esamą statinį <...>. Tai reiškia, kad Inspekcija, vykdydama statybos valstybinę priežiūrą dėl jai priskirtos kompetencijos, veiksmus gali atlikti tik neišsėdama už statybos apibrėžties ribų. Tik šiose ribose ji gali įgyvendinti Priežiūros įstatymo 27 straipsnyje Inspekcijai suteiktas teises statybos valstybinės priežiūros srityje. Taip pat tik šiose ribose, laikydamasi Priežiūros įstatymo 6 skirsnyje reglamentuojamų normų, Inspekcija gali nagrinėti asmenų teikiamus prašymus ir skundus. Be kita ko, tai reiškia, jog skunde turi būti nurodyti galimi pažeidimai tais aspektais, kuriais institucija turi laikytis skundo nagrinėjimo ribų.

Į bylą pateiktas statytojos paaiškinimas ir VTPSI duomenys iš Google Earth Pro ir portalo geoportal.lt patvirtina, kad Sodo namo statyba buvo pradėta ir baigta 2017 m. pabaigoje. Statytoja paaiškino, kad nusipirkusi sodo sklypą 2016 metais, įsigijo kilnojamąjį daiktą – karavaną (2017 metais), kurį pradėjo įrenginėti, statybos darbus atliko ūkio būdu ir baigė 2017 m. pabaigoje.

Kasacinio teismo praktikoje suformuota taisyklė, kad klausimas dėl statinio statybos teisėtumo turi būti sprendžiamas pagal statybos teisinius santykius ir statinio reikalavimus nustatančius teisės aktus, galiojusius būtent šio statinio statybos metu (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. birželio 15 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-240/2009; 2012 m. gruodžio 27 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-616/2012; 2013 m. kovo 29 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-180/2013; 2017 m. gegužės 24 d. nutarties civilinėje byloje Nr. 3K-3-240-248/2017).

Remiantis nurodyta praktika, spręstina, jog atsakovė nepagrįstai vadovavosi teisiniu reguliavimu, galiojusi iki 2016 m. gruodžio 31 d., kadangi ginčo statiniai buvo pastatyti 2017 metais, ką patvirtina statytojos paaiškinimas („2017 metais įsigijau kilnojamąjį namelį (karavaną) ir pradėjau jį įsirenginėti“).

Išvadą, jog ginčo statybos darbams neprivalomas statybą leidžiantis dokumentas, statinio projektas, atsakovė grindė Statybos įstatymo, STR Nesudėtingi statiniai, Reglamento nuostatomis, galiojusiomis nuo 2012 m. kovo 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d. Pažymėtina, jog STR Nesudėtingi statiniai ir Reglamentas neteko galios nuo 2017 m. sausio 1 d. Ši nustatyta aplinkybė yra pagrindas daryti išvadą, kad atsakovė vadovavosi neaktualių teisiniu reguliavimu, netinkamai nustatė faktines aplinkybes dėl ginčo statinių statybos momento, todėl jos padaryta išvada, jog ginčo statinių statyba nelaikytina neteisėta statyba nėra pagrįsta aktualiomis teisės normomis.

Pagal Statybos įstatymo (redakcija, galiojusi nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2027 m. liepos 1 d.) 27 straipsnio 1 dalies 1 punktą, statybą leidžiantys dokumentai yra leidimas statyti naują statinį – naujo ypatingojo ir neypatingojo statinio statybai; naujo nesudėtingojo statinio statybai mieste, konservacinės apsaugos prioriteto ar kompleksinėje saugomoje teritorijoje, kitoje teritorijoje aplinkos ministro nustatytais atvejais; naujo nesudėtingojo statinio statybai kultūros paveldo objekto teritorijoje, kultūros paveldo objekto apsaugos zonoje, kultūros paveldo vietovėje kultūros ministro ir aplinkos ministro nustatytais atvejais.

Statybos įstatymo 24 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad statinio projektas turi būti parengtas, kai privaloma gauti šio įstatymo 27 straipsnio 1 straipsnio 1 dalies 1–7 punktuose nurodytus statybą leidžiančius dokumentus <...>.

Statybos įstatymo 14 straipsnyje reglamentuojamos statytojo (užsakovo) teisės ir pareigos. Minėto įstatymo straipsnio 1 dalies 15 punkte numatyta, kad kai statinio statybai nereikia statybą leidžiančio dokumento, iki statybos pradžios dėl statinio statybos kitų statinių apsaugos zonose arba kitose teritorijose, kuriose taikomi teisės aktuose nustatyti norminiai atstumai iki kitų statinių ar

kitokie teisės aktuose nustatyti statinių statybos ribojimai dėl kitų (esamų) statinių, gauti tų statinių savininkų arba statinių valdytojų, naudotojų sutikimus, kai jie įgalioti tokius sutikimus suteikti <...>.

Taigi, nurodytas teisinis reguliavimas lemia, jog net ir tais atvejais, kada statybos leidimas nėra būtinas, statytojas turi laikytis imperatyvių teisės aktų reikalavimų, susijusių su statybos vieta, statinių apsauga ir pan.

Nagrinėjamu atveju, atsakovė sprendė, kad SŽNS viešajame registre įregistruotos po 2023 m. sausio 1 d., po ginčo statinių statybos, todėl statytoja neturėjo pagrindo neįregistruotomis SŽNS vadovautis. Komisija šiai pozicijai pritaria, nes vadovaujantis Žemės įstatymo 22 straipsnio 12 dalimi (redakcija, galiojusi nuo 2016 m. birželio 3 d. iki 2017 m. birželio 30 d.) nustatytos specialiosios žemės naudojimo sąlygos konkrečiam žemės sklypui taikomos nuo jų įrašymo į Nekilnojamojo turto registrą. Ši nuostata, galiojusi statybos darbų atlikimo metu reiškia, jog statytoja, nesant įregistruotoms SŽNS, neturėjo galimybės vadovautis reikalavimais, kurie viešajame registre neįregistruoti. Tačiau vien ši teisingai konstatuota aplinkybė, nepaneigė atsakovės pareigos įvertinti kitą Skunde nurodytą pažeidimą dėl mažiausio leistino statinių atstumo iki magistralinio dujotiekio.

Vertindama Skundo nagrinėjimo procedūrą, Komisija sprendžia, jog ji nebuvo atlikta tinkamai, kadangi nepasisakyta visais Skunde nurodytais aspektais. Skunde pateiktas specialusis teisinis reguliavimas: Dujotiekio įrengimo taisyklės, Magistralinių dujotiekių apsaugos taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos energetikos ministro 2010 m. liepos 16 d. įsakymu Nr. 1-213, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1992 m. gegužės 12 d. nutarimas Nr. 343 „Dėl specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų patvirtinimo“, taip pat teritorijų planavimo dokumentų: Bendrojo plano ir Žemėtvarkos projekto plano sprendiniai, ir atsakovė nepateikė jokio vertinimo, kodėl šis reguliavimas netaikytinas ginčo atveju.

Skundo turinys patvirtina, kad pareiškėja nurodė teisės aktų pažeidimus ir tuo aspektu, jog nesilaikoma mažiausio leistino atstumo iki magistralinio dujotiekio (Dujotiekio įrengimo taisyklių 45 ir 48 punktai – mažiausias atstumas iki gyvenamųjų ir negyvenamųjų pastatų turėjo būti ne mažesnis kaip 25 metrai). Pagal patikrinimo metu užfiksuotą informaciją, joks metrų skaičiavimas iki dujotiekio nebuvo atliekamas. Atsakovė išimtinai apsiribojo statybą reglamentuojančių teisės normų analize ir taikymu, tačiau neatliko sisteminio specialiųjų teisės normų taikymo ginčo situacijoje. Be kita ko, mažiausias atstumas iki gyvenamųjų pastatų nuo magistralinio dujotiekio neabejotinai pagal Skundo turinį apėmė ir viešojo intereso aspektą, tačiau atsakovė dėl jo visiškai nepasisakė, nors pagal Priežiūros įstatymo ir Statybos įstatymo nuostatas yra institucija, kuri gina viešąjį interesą.

Teisės aktai nenustato nei teisės, nei pareigos skundžiamo akto motyvacijos trūkumus šalinti ar motyvus sukurti administracinį ginčą nagrinėjantiems subjektams (LVAT 2023 m. vasario 22 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-105-502/2023). Todėl Komisija vertinimo, koku teisiniu reguliavimu atsakovė turėjo remtis, kaip turėjo įvertinti faktines aplinkybes, kaip išnagrinėti Skundą, neteikia, nes tai priskirtina viešojo administravimo subjekto kompetencijai.

Kadangi Sprendime nepasisakyta dėl visų Skunde nurodytų bei administraciniam sprendimui įtakos turėjusių faktinių ir teisinių aplinkybių, sprendžina, jog toks Sprendimas nėra motyvuotas, nepagrįstas aktualiomis teisės aktų nuostatomis, todėl naikintinas. Atsakovė nesivadovavo VAI 3 straipsnio 5 ir 9 punktuose įtvirtintais išsamumo ir objektyvumo principais, neatliko gero administravimo.

Apibendrinama tai, kas išdėstyta, Komisija sprendžia, kad VTPSI, nagrinėdama pareiškėjos Skundą, neįsigilino į Skundo reikalavimus, neatliko tinkamos situacijos analizės, nepritaikė tinkamo teisinio reguliavimo. Taigi, priimant Sprendimą, buvo pažeistos taisyklės, turėjusios užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą, todėl yra pagrindas konstatuoti, kad Sprendimas neatitinka VAI 10 straipsnio 5 dalyje nustatytų reikalavimų, todėl VTPSI Departamento 2026 m. balandžio 30 d. sprendimas Nr. 2D-1085 „Dėl neteisėtos statybos magistralinio dujotiekio apsaugos zonoje, žemės sklype, esančiame Telšiai, (*duomenys neskelbtini*) g. (*duomenys neskelbtini*)“ naikintinas.

Išvestiniu skundo reikalavimu pareiškėja prašo įpareigoti atsakovę per Komisijos nustatytą terminą priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą. Kadangi Skundo nagrinėjimo procedūra nebuvo įgyvendinta tinkamai, Sprendimas panaikinamas, atsakovei kyla pareiga per teisės

aktuose nustatytą terminą iš naujo išnagrinėti pareiškėjos Skundą ir priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą, todėl pareiškėjos skundas tenkintinas pilna apimtimi.

Likusieji ginčo šalių argumentai laikytini pertekliniais, neturintys lemiamos juridinės reikšmės kilusio ginčo išsprendimui, todėl detaliau nedėstyti ir neanalizuotini.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

pareiškėjos akcinės bendrovės „X“ skundą tenkinti.

Panaikinti Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos Vakarų Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2026 m. balandžio 30 d. sprendimą Nr. 2D-1085 „Dėl neteisėtos statybos magistralinio dujotiekio apsaugos zonoje, žemės sklype, esančiame Telšiai, *(duomenys neskelbtini)* g. *(duomenys neskelbtini)*“.

Įpareigoti Valstybinę teritorijų planavimo ir statybos inspekciją prie Aplinkos ministerijos iš naujo išnagrinėti pareiškėjos 2025 m. spalio 14 d. skundą ir priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Laura Bernikienė

Komisijos narės

Marina Adomaitė

Inga Drąsutavičienė